

[Tove Lindbo Larsen.]

nelsen med en bred grunduddannelse og et indbygget speciale beliggende i det tredje studieår. Her vil man også have muligheder for at fordybe sig i alle fagets nuancer. Jeg henstiller dog, at ministeren i den kommende bekendtgørelse uddyber specialernes omfang.

Nyskabelsen med en praktikleder på disse seminarier ligesom på folkeskolens seminarier hilser jeg med tilfredshed, og det gælder også tilknytningen af en øvelsesskole for børn, unge og voksne.

I lovforslaget er medtaget en bestemmelse om efter- og videreuddannelse på husholdningsseminarier, specialkursus ved Århus universitet, Danmarks lærerhøjskole og Nordisk Husholdningshøjskole. Det er altid forpligtende med et efter- og videreuddannelseskapitel i loven. Det anser jeg for rigtigt. Ikrafttrædelsesdatoen er 1. august 1974, og det finder jeg i orden.

I internationalt omdømme har den skandinaviske og hermed den danske uddannelse af husholdningslærere været særdeles anerkendt. Dette kan vi kun leve op til ved at følge med udviklingen, og det giver dette lovforslag med efterfølgende bekendtgørelse muligheder for, hvis vi holder linjen, hvorfor jeg på mit partis vegne skal anbefale lovforslaget til grundig behandling i et udvalg.

Gerda Møller: Det er rigtigt, som der står i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at spørgsmålet om en revision af husholdningslæreruddannelsen længe har været aktuelt. Vi fik i 1970 en længe tiltrængt ajourføring og samtidig en fornyelse ind i undervisningen på husholdningsskolerne, så den blev mere almindende og samtidig tog sigte både på opgaverne i hjemmet og på den aktuelle familie- og samfundsstruktur. Der blev også dengang skabt mulighed for at tilbyde en undervisning, der kunne indgå som større eller mindre dele af allerede eksisterende eller fremtidige uddannelser til de husligt beslægtede erhverv inden for bl. a. industrien og servicefagene. Der blev stillet meget store forventninger til denne fornyelse, som skulle gøre undervisningen mere attraktiv og også standse, mente man da, nedgangen i skolernes antal og igen stimulere interessen for dette fag hos de unge. De tal, vi havde på det tidspunkt,

viste jo, at i de sidste 5 år var 3 skoler blevet nedlagt, 2 stod over for at skulle nedlægges, og elevtallet i husholdningsskolerne var på det nærmeste blevet halveret.

I 1970, da vi fik denne fornyelse ind på husholdningsskolerne, blev der ikke rørt ved uddannelsen på husholdningsseminarierne, men der blev stillet en revision i udsigt i den efterfølgende folketingssamling. Det nåedes ikke, det var vel på grund af valget, men nu har vi altså lovforslaget på bordet.

Jeg må med det samme sige, at jeg kan ikke udtrykke helt den samme begejstring, som den socialdemokratiske ordfører gjorde her fra talerstolen. På baggrund af den nytænkning, som i de senere år er foregået på hele uddannelses- og undervisningsområdet, kan det nok, mener jeg, virke skuffende, at vi her bliver præsenteret for et lovforslag, der bygger skrankerne for folkets udfoldelse i arbejdslivet højere fremfor at bryde dem ned. Ministeren siger i sin fremsættelse, at uddannelsen skal leve op til den foranderlighed, der sker i samfundet, men alligevel står vi her med et forslag til en uddannelse, som i bemærkningerne til lovforslaget benævnes som en enhedsuddannelse. Der er ikke tale om en uddannelse med flere retninger med hver sit erhvervskompetenceområde, men om en uddannelse, hvor de studerende kan erhverve sig særlige kundskaber inden for et specielt område, som har den enkeltes særlige interesse. Jeg er altså ikke af den opfattelse, som den socialdemokratiske ordfører er, at vi her står over for en uddannelse, der hviler på en basisuddannelse og så med flere retninger henimod specielle områder.

Mon ikke man havde levet bedre op til arbejdsmarkedets foranderlighed og til den enkelte elevs planer om erhvervsbeskæftigelse eller ønske om videreuddannelse, hvis man ikke indsnævrede adgangsvejene til videregående uddannelser ved at gøre dem afhængige eller betinget af bestemte eksaminer, og hvis man også gjorde især en uddannelse af denne art mere praktisk fremfor at gøre den mere teoretisk, uden at jeg derfor siger, at teori ikke er nødvendig?

Jeg kan heller ikke dy mig for at spørge, om en husholdningslærer overhovedet kan lave mad, når hun eller han er færdig med sin uddannelse. Jeg har ladet mig fortælle fra kompetent side, at det har det knebet med det efter den nuværende uddannelse, og